

Arrest

nr. 137 731 van 2 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 19 september 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. VAN DEN STEENE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché CEURVELTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 16 januari 1978.

Op 21 maart 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in haar hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met een Belg.

Op 19 september 2014, met kennisgeving op 22 september 2014, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel

om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een . verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 21.03.2014 werd ingediend door:

Naam: B. (...)

Voornaam: F. (...)

Nationaliteit: Algerije

Geboortedatum: (...)

• Geboorteplaats: C.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis §2, eerste lid, 1° tot 3°' die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar on- onderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben. .

Betrokkene legt volgende documenten voor:

- reservatiebevestiging Neckermann dd. 28.05.2013; verklaring wettelijke samenwoning dd. 21.03.2014; foto's dd. 04.11.2012, 28.07.2013, 07.09.2013 en 08.09.2013: deze documenten kunnen niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Ze zijn immers te recent om aanvaard te worden als bewijs dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag

- 'attestation de reception' dd. 10.03.2010: de hierop vermelde gegevens (adres en datering) werden manueel aangepast, welke wordt beschouwd als een verklaring op eer. Gezien deze aangepaste gegevens niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen deze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen

Uit de gegevens uit het rijksregister blijkt dat betrokkenen minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden op het moment van de aanvraag.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfs-, aanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een. nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

' Gelet op- het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat hij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Minister een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40bis, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Het middel luidt als volgt:

"Schending van artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 dat bepaalt:

(...)

Partijen sloten een religieuze huwelijk volgens de Islam op datum van 20/07/2011 (stuk 5).

Diverse getuigen bevestigen het bestaan van de duurzame en affectieve relatie tussen verzoeker en zijn vriendin sedert 2010. Één van de getuigen, de heer B.T. (...) bevestigde eveneens zijn aanwezigheid bij het religieuze huwelijk van verzoeker dd. juli 2011 (stuk 6).

Verzoeker en mevrouw V.O. (...) zijn "bevriend op facebook" sedert oktober 2011.

Uit een conversatie dd. 31/10/2011 blijkt dat zij een relatie hebben (stuk 7).

Verzoeker had voorafgaand aan de aanvraag voortdurend telefonisch contacten met zijn vriendin.

Het GSM nummer van verzoeker is: (...) en het GSM nummer van zijn vriendin is (...).

Uit SMS contacten blijkt dat verzoeker reeds sedert minstens 5/11/2011 een relatie had met mevrouw V.O. (...). Op 5/11/2011 zegt hij immers dat hij van haar houdt en dat ze dat nooit mag vergeten.

Op 6/11/2011 schrijft hij naar mevrouw V.O. (...) dat hij haar ook graag ziet... (stuk 8).

Verzoeker legt een foto voor van hem en zijn vriendin daterende van 11/12/2011 en 5/02/2012 (stuk 9).

Verzoeker bracht reeds diverse zomervakanties door met zijn vriendin en haar dochtertje.

De zomervakantie van 2013 werd geboekt op 24/05/2013 (stuk 10).

De vakantie voor de periode 28/02/2014-3/03/2014 werd geboekt op 11/11/2013 (stuk 11)

De zomervakantie van 2014 werd geboekt op 10/05/2014 (stuk 12).

Op datum van 13/01/2014 legden verzoeker en diens vriendin de verklaring van wettelijke samenwoning voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Ninove (stuk 13).

De Procureur des Konings gaf een gunstig advies tot ondertekening van het wettelijk samenlevingscontract (stuk 14).

Op datum van 21/03/2014 werd de verklaring tot wettelijke samenwoning ondertekend door verzoeker en diens vriendin (stuk 15).

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat: "... Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging..."

Terwijl overeenkomstig artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 verzoeker dient te worden beschouwd als een familielid van de burger van Unie.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De verwerende partij antwoordt het volgende in haar nota met opmerkingen:

"De kritiek van verzoeker bestaat er met name uit dat verwerende partij ten onrechte zou hebben geoordeeld dat niet werd voldaan aan de vereiste voorwaarden om verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging en dat verzoeker overeenkomstig artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet dient te worden beschouwd als een familielid van de burger van de Unie.

Verwerende partij wenst er in eerste instantie op te wijzen dat verzoeker in toepassing van artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet dient aan te tonen dat hij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie onderhoudt met zijn Belgische partner. De criteria om vast te stellen of een relatie duurzaam en stabiel is, zijn uitdrukkelijk door de wetgever bepaald. Overeenkomstig artikel 40bis, §2, 2°, a) van de Vreemdelingenwet is het duurzaam en stabiel karakter van een relatie aangetoond:

"- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of in een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partner een gemeenschappelijk kind hebben"

Verzoekende partij betwist niet dat er in casu geen sprake is van een gemeenschappelijk kind noch toont hij op enigerlei manier aan dat hij en zijn partner één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voorafgaand aan de aanvraag. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op de door betrokkenen opgestarte wettelijke samenwoningsprocedure op 13 januari 2014 moet worden benadrukt dat dit element geenszins dienstig is. Eén jaar ononderbroken samenwonen voorafgaand aan verzoekers verblijfsaanvraag op 21 maart 2014 vereist immers samenwoning vanaf 21 maart 2013.

Wel brengt verzoekende partij met zijn verzoekschrift nog tal van bijkomende bewijsstukken bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat betrokkenen elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen. Verwerende partij laat evenwel gelden dat deze stukken (met name de diverse getuigenverklaringen omtrent de duurzame en stabiele relatie van verzoeker; de facebook-conversatie tussen verzoeker en zijn partner daterend van 31 oktober 2011; de sms-berichten vanaf 5 november 2011, de twee foto's van betrokkenen gedateerd op 11 december 2011 en 5 februari 2012 evenals de

reservaties van de twee vakanties in 2014) niet dienstig kunnen worden aangevoerd om een schending van artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Verzoekende partij maakt immers niet aannemelijk dat deze stukken bij het indienen van de aanvraag aan het bestuur werden voorgelegd, waardoor verwerende partij er geen rekening mee kon houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Voorts weerlegt verzoekende partij in zijn verzoekschrift geenszins de in de bestreden beslissing aangehaalde redenen waarom de voorgelegde bewijsstukken niet kunnen volstaan als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Verzoeker beperkt zich er louter toe de conclusie van de bestreden beslissing tegen te spreken, zonder dat hij hierbij ingaat op de concrete motieven die de betreffende beslissing onderbouwen. Dat verzoeker slechts opnieuw naar enkele van de door hem bij de aanvraag neergelegde stukken verwijst (met name de religieuze huwelijksakte en de reservatie voor de zomervakantie van 2013), kan evenmin volstaan om een schending van artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Aangaande de religieuze huwelijksakte dient tenslotte nog te worden opgemerkt dat dit geen officieel document betreft en dat de hierop vermelde datum van 20 juli 2011 manueel werd neergeschreven, waardoor het dient te worden beschouwd als een verklaring op eer. Gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijke en waarachtigheid kan getoetst worden, kan dit document niet aanvaard worden als een afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Ten overvloede wenst verwerende partij nog te benadrukken dat verzoekende partij geen schending opwerpt van één van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zoals bijvoorbeeld de formele of materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel. Het ontbreken van enige motivering omtrent de religieuze huwelijksakte in de bestreden beslissing kan dan ook niet tot de vernietiging van de betreffende beslissing leiden. Een dergelijke vernietiging zou immers niet in overeenstemming te brengen zijn met het feit dat de Raad gebonden is aan de middelen uiteengezet in het verzoekschrift en dus niet ultra petita kan beslissen. Door hier anders over te oordelen, zou de Raad ambtshalve een middel ontwikkelen in de plaats van verzoekende partij.

Het middel is voor zover ontvankelijk, ongegrond.”

2.3. Artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert, luidt als volgt:

“§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen.”

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het kader van haar aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie voor het nemen van de bestreden beslissing de volgende documenten overmaakte in verband met haar relatie met de Belgische onderdaan V.V.O.

- Verklaring tot wettelijke samenwoning van 21 maart 2014
- Gunstig advies van 10 maart 2014 van het parket met betrekking tot de wettelijke samenwoonst
- Een document getiteld ‘Acte de marriage’ met handgeschreven datum 20 juli 2011 en opgemaakt door de imam van de moskee Ben Badisse in Brussel, waarop de namen en handtekeningen van de verzoekende partij, haar partner en 2 getuigen vermeld staan,
- Een ‘Certificat de non mariage et de non remariage’ van 21 juli 2013
- Een huurovereenkomst

- Een document van 28 mei 2013 waaruit blijkt dat een reis werd geboekt van 12 augustus 2013 tot 16 augustus 2013 voor de verzoekende partij en haar partner
- Foto's
- Opdracht tot onderzoek naar de reële verblijfplaats van de verzoekende partij
- Een 'Attestation de reception' van 10 maart 2010 van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend door de verzoekende partij op 14 december 2009
- Een uittreksel uit de bevolkings- en vreemdelingenregisters betreffende de toestand op 8 juli 2014 waaruit blijkt dat de verzoekende partij en haar partner, en de dochter van de partner, op hetzelfde adres staan ingeschreven
- Een verslag van samenwoning van 27 augustus 2014.

De verzoekende partij wijst in haar verzoekschrift nogmaals op het religieus huwelijk dat gesloten zou zijn op 20 juli 2011 en voegt nogmaals het document 'Acte de marriage' toe en besluit dat de verwerende partij onterecht tot de conclusie kwam dat de verblijfskaart niet kan worden toegekend omdat niet voldaan is aan de voorwaarden voorzien in artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij een analyse maakte van bepaalde door de verzoekende partij voorgelegde bewijsstukken inzake de relatie tussen de verzoekende partij en haar Belgische partner. De verwerende partij bespreekt de reservatiebevestiging van Neckermann van 28 mei 2013, de verklaring van wettelijke samenwoning van 21 maart 2014, de foto's van 4 november 2012, 28 juli 2013, 7 september 2013 en 8 september 2013, en de 'attestation de reception' van 10 maart 2010, waarna zij besluit dat *"Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar on- onderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben. ."*

Betrokkene legt volgende documenten voor:

- reservatiebevestiging Neckermann dd. 28.05.2013; verklaring wettelijke samenwoning dd. 21.03.2014; foto's dd. 04.11.2012, 28.07.2013, 07.09.2013 en 08.09.2013: deze documenten kunnen niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen. Ze zijn immers te recent om aanvaard te worden als bewijs dat betrokkenen elkaar twee jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag
- 'attestation de reception' dd. 10.03.2010: de hierop vermelde gegevens (adres en datering) werden manueel aangepast, welke wordt beschouwd als een verklaring op eer. Gezien deze aangepaste gegevens niet op hun feitelijkheid en waarachtigheid kunnen getoetst worden, kunnen deze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen

Uit de gegevens uit het rijksregister blijkt dat betrokkenen minder dan één jaar ononderbroken samenwoonden op het moment van de aanvraag.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."

Uit de bestreden beslissing blijkt echter niet dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de 'acte de marriage', terwijl deze nochtans door de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing werd voorgelegd.

Weliswaar kan de verzoekende partij de verwerende partij niet verwijten bij het beoordelen van de aanvraag geen rekening te hebben gehouden met stukken die zij na het nemen van de bestreden beslissing heeft voorgelegd, namelijk getuigenverklaringen, chatconversaties, sms-berichten, foto's van 11 december 2011 en 5 februari 2012 en boekingen voor vakanties in 2014 toegevoegd aan het verzoekschrift, maar uit het administratief dossier blijkt duidelijk dat de 'acte de marriage' voor het nemen van de bestreden beslissing werd voorgelegd, zodat de verwerende partij in de bestreden beslissing hieromtrent diende te motiveren. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt echter niet dat zij rekening heeft gehouden met dit stuk bij de beoordeling van de aanvraag. Waar de verwerende partij in haar nota met betrekking tot genoemd stuk stelt dat *"Aangaande de religieuze huwelijksakte dient tenslotte nog te worden opgemerkt dat dit geen officieel document betreft en dat de hierop vermelde datum van 20 juli 2011 manueel werd neergeschreven, waardoor het dient te worden beschouwd als een verklaring op eer. Gezien een verklaring op eer niet op zijn feitelijkheid en waarachtigheid kan getoetst worden, kan dit document niet aanvaard worden als een afdoende bewijs"*

van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen”, betreft dit een a posteriori motivering die het vastgestelde gebrek in de bestreden beslissing niet vermag te herstellen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 19 september 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN